

El recull europeu

Recull mensual de recomanacions dins del marc de l'Observatori de l'Esquerra Europea

Aquest espai es nodreix dels suggeriments fets a fundacio@fcampalans.cat, i del debat a les xarxes utilitzant el hashtag [#ObservatoriFRC](https://twitter.com/ObservatoriFRC).

La Fundació vol que aquest espai s'actualitzi de manera regular amb notícies, documents i enllaços que permetin seguir el debat de l'esquerra, l'evolució dels partits socialistes, socialdemòcrates i laboristes, l'acció dels governs europeus amb presència de partits progressistes i els processos electorals dels principals països de la Unió Europea. L'espai està dividit en tres seccions: actualitat, publicacions i pròximes cites de les forces progressistes a Europa.

1. Actualitat

França

Els atemptats a París del 7 i 8 de gener, i la posterior mobilització històrica del 11 de gener han donat peu a un fenomen d'unitat política i nacional sense precedents des de l'elecció de François Hollande. 'L'esprit du 11 janvier' s'ha traduït per una pujada de la popularitat del President i el primer ministre Manuel Valls, fins prop del 45% (unes xifres 20 punts superiors a la mitja dels últims 15 mesos). Les conseqüències també s'han notat en el debat ideològic, amb una preocupació renovada sobre els límits del model d'integració a França. Els mitjans recullen per primer cop anàlisis extensos sobre dues temàtiques claus pel govern de Hollande i per les forces progressistes a Europa: d'una banda, el futur de les polítiques públiques respecte a l'escolarització republicana; i d'una altra, la necessitat d'enfortir els programes existents per joves que vulguin inscriure's a una formació o voluntariat de caràcter cívic.

- « **Onze mesures pour une grande mobilisation de l'école pour les valeurs de la République** », [Najat Vallaud-Belkacem](#) (ministère de l'Éducation nationale, 22.01.15)
- « **Les jeunes sont plus vulnérables** », [Rudy Reichstadt](#) (*Libération*, 20.01.15)
- « **Oui, la ségrégation ethnique gangrène notre pays** », [Georges Felouzis](#) (*Le Monde*, 24.01.15)
- « **Aborder la ségrégation à partir des quartiers populaires, c'est prendre le problème à l'envers** », [Renaud Epstein](#) (*Le Monde*, 24.01.15)
- **TV** : Programme Spécial I ([Le Petit Journal](#), Canal+, 07.01.15)
- **TV** : Programme Spécial II ([Le Petit Journal](#), Canal+, 08.01.15)

Sobre el reforçament dels programes de compromís ciutadà:

- « **Service civique, universel, citoyen : pour s'y retrouver dans les annonces de François Hollande** », [Les Décodeurs](#), 05.02.15)

Suècia

Acord entre el govern social-demòcrata i tots els partits d'oposició per fer front comú al xantatge de l'extrema dreta de no votar els pressupostos, per falta de polítiques restrictives en matèria d'immigració. L'acord suposa una unió poc habitual a Europa, i garanteix al govern progressista de Stefan Lofven la governabilitat durant tot el mandat (sense haver de convocar eleccions anticipades com estava previst). L'acord amb els conservadors, els centristes i els verds, inclou la voluntat de mantenir la governabilitat en els sectors de les pensions, de defensa,

d'energia, i d'aprovació del pressupost anual. Els populistes d'extrema dreta 'Demòcrates Suecs' compten actualment 13% de la representació parlamentària.

- « **El gobierno sueco logra un acuerdo con la oposición y evita las elecciones anticipadas** » ([Público](#), 28.12.14)

Itàlia

La elecció del demòcrata-cristià Sergio Mattarella com a nou President de la República reforça el perfil propi de Matteo Renzi. Marc Lazar i Mattia Guidi han publicat aquest mes dos textos deixant patent que Mattarella és un candidat d'oposició frontal a Berlusconi, el que demostra la capacitat de Renzi de no plegar-se als interessos d'un grup de diputats que uns mesos abans havien donat suport a la important reforma de la llei electoral. Renzi aconsegueix amb l'elecció de Mattarella reunir els diputats progressistes, després del tràmit parlamentari de la reforma laboral. Els pròxims mesos estaran marcats per la reforma constitucional.

- « **Matteo Renzi, un homme politique nouveau ?** », [Marc Lazar](#) (*Telos*, 27.01.15)
- « **Renzi's presidential gamble** », [Mattia Guidi](#) (*Policy Network*, 30.01.15)
- « **Entrevista con Filippo Taddei (I) : ¿Qué reformas en Italia?** », [Alejandro Barón](#) (*Passim*, 03.02.15)
- « **Entrevista con Filippo Taddei (II) : ¿Qué reformas en Italia?** », [Alejandro Barón](#) (*Passim*, 03.02.15)

Regne-Unit

A només tres mesos de les eleccions generals al Regne-Unit (previstes pel 7 de maig, dos dies abans el dia de Europa), els comicis tindran, més que mai, una lògica paneuropea. A la promesa de David Cameron de celebrar un referèndum en cas de victòria, els laboristes hauran d'oposar-hi una nova narrativa per les relacions entre la Unió Europea i el govern britànic. Els laboristes han mantingut una posició ambivalent respecte a la relació amb la Unió Europea, defensant la estratègia de les tres 'R': *review, repair, reset*. Una posició que de moment descarta un possible referèndum de màxims, tot deixant oberta la possibilitat de celebrar-n'en un en cas de cessió de nous poders a les institucions comunitàries. La posició laborista respecte a Europa ha coincidit amb la última edició de l'enquesta del think tank Chatham House i YouGov, amb una caiguda relativa del sentiment euroescèptic entre la població.

- « **Internationalism or Isolationism? The Chatham House-YouGov Survey** », [Thomas Raines](#) (*Chatham House*, 30.01.15)
- « **Ed Balls cautions against early EU referendum** », [Patrick Wintour](#) (*The Guardian*, 10.02.15)
- « **Labour to 'reset' UK relations with Europe** », [George Parker](#) (*Financial Times*, 20.01.15)

Grècia

Sobre els resultats de les eleccions celebrades al gener, el *think tank* progressista britànic, Policy Network publica una nota fent al·lusió al risc de 'pasokification', en referència als resultats del partit socialista que ha passat de 43% a 4% entre 2009 i 2015. En el marc del Observatori la Fundació ha publicat a finals de gener una entrevista sobre el futur dels partits progressistes a Grècia amb l'investigador grec Eleftherios Antonopoulos. L'autor considera que el Pasok ha sigut la víctima institucional d'una política d'engany sistemàtica sobre l'estat de l'economia, i també de les lluites internes des de la caiguda de Papandreou. To Potami, un partit de centre-esquerra membre del grup parlamentari dels socialistes i demòcrates al Parlament Europeu serà la quarta força del país, per darrera els representants de la extrema dreta.

L'entrevista en [anglès](#) i en [català](#). Fragments seleccionats:

"Al meu parer una esquerra reformista hauria de comprometre's amb els seus electors a través d'un discurs públic reformista basat en estudis que ajudin a nodrir evidències fonamentades. No s'han vist molts senyals que permetin identificar Syriza en un model de democràcia el més deliberativa

possible –ni tampoc per part de la gran majoria de partits per cert. La esfera pública s'ha debilitat a partir d'una **col·lisió entre el partit conservador Nova Democràcia i Syriza, i s'encamina cap a un sistema de dos partits amb monòlegs paral·lels entre austeritat i anti-austeritat. Gairebé no s'han tractat temes domèstics** com la reforma educativa, la reforma d'un sistema de salut que tracta les persones amb salaris més baixos de manera injusta, les millores a nivell d'innovació i consolidació de competències professionals, polítiques per promoure el mercat laboral, la reforma de l'administració pública, o dinamitzar la activitat empresarial. El país també ha deixat passar la oportunitat de reformar una constitució anacrònica que protegeix la impunitat dels ministres y dels càrrecs públics”

"DGP: es podria dir doncs que Grècia s'està allunyant de la narrativa ideològica que ha organitzat el mapa polític des dels anys 70?

EA: Des de 2011 l'eix 'esquerra-dreta' s'ha fet més borrós i ha deixat pas a una dicotomia entre memoràndum i antimemoràndum. **La direcció de Syriza s'ha mostrat molt oberta a col·laborar tant amb personalitats anti-austeritat com amb líders del partit populista de dretes, els Independents Grecs**, però al mateix temps s'ha negat a formar aliances electorals amb el centre-esquerra del Pasok, o els pro-europeus del Potami. Alguns comentaris de forces euroescèptiques sobre l'avinentsa d'un resultat favorable de Syriza només s'entenen en aquesta lògica que no és 'dreta-esquerra'. Un altre punt de confusió és que Syriza promet un retorn a la situació ex ante austeritat, però no hi ha hagut cap autocrítica sobre les causes domèstiques de la crisi. A més a més el partit s'ha alineat amb gairebé tots els moviments protestataris del país, des del cas de NIMBY [not in my backyard–no en el meu pati] de la fàbrica de tractament de residus a Keratea, a la regió d'Attiki, fins al moviment contra la mina d'or a Skouries, a la regió de Chalkidiki. També s'ha adherit a la visió de la campanya 'no pagarem impostos', indiferentment de la situació socioeconòmica de la persona que estiguem parlant. Durant l'últim any també hi ha hagut una aproximació cap a la Església Ortodoxa. Es fa molt difícil explicar aquestes posicions si definim Syriza com simplement una organització política reformista d'esquerres. Relativitzar el principi de l'impost certament no és el pilar de la socialdemocràcia... i és un dels casos belli per l'esquerra a diferents punts d'Europa. **Potser una estratègia de maximització del vot pot explicar aquestes postures, més que unes aspiracions de fer política d'esquerra”**

"El Pasok probablement assolirà el seu mínim històric però no significa que el partit estigui totalment perdut. No obstant, **el procés tant aplaçat de renovació a tots els nivells serà un prerequisit per seguir tenint alguna rellevància**. Si el partit, o algunes estructures internes aconseguen trobar la capacitat de canviar, es revifaran, potser com a nou motor del centre-esquerra grec. **El problema és que un ressorgiment del centre-esquerra a Grècia és una situació que tan sols pot donar-se a llarg termini**, a no sé que Syriza es mogui de forma decisiva cap al centre i aconseguixi gestionar la situació econòmica. Potami també s'haurà de seguir de prop si aconseguix convertir-se en un partit de talla mitjana amb representants durant la legislatura”

2. Publicacions

La Fundació d'estudis progressistes (FEPS) publica durant el mes de gener les notes de la conferència anual que es va organitzar a finals de 2014 sobre immigració. Els tres documents publicats analitzen la posició progressista a nivell europeu, i proposen 12 principis de base pels anys vinents. La nova política comuna d'immigració formarà part de les noves responsabilitats de la Alta Representant de la UE per a Afers Exteriors, la socialista Federica Mogherini. Destaca també el discurs de Massimo D'Alema, ex primer ministre italià.

- « **Building Solidarity in Asylum Policy** », [Massimo D'Alema](#) (FEPS, 10.01.15)

- Document exhaustiu amb les proposicions: « [Towards a solidarity-based European Asylum Policy](#) », FEPS
- Document resumit (4 pàgines): « [Towards a solidarity-based European Asylum Policy](#) », FEPS

Sobre el futur de la socialdemocràcia a Europa:

- « **El síndrome d'Estocolm de la socialdemocràcia** », [David Lizoain](#) (L'Hora, 09.01.15)

"Els socialdemòcrates han après l'amarga lliçó que "l'anti-austeritat en un sol país" estarà plena de dificultats. Però aquí no segueix que la resposta ha de ser un compliment a contracor de la línia neoliberal; aquesta conclusió és totalment incorrecte. Més aviat, la lluita política s'ha de centrar en el canvi de les institucions europees que imposen aquestes restriccions estrictes, en la reestructuració dels deutes excessius i dur a terme una agenda social més igualitària (...). L'alternativa, per descomptat, és rebutjar la subordinació política estructural existent i embarcar-se en la tasca molt més difícil d'ajudar a construir majories progressistes a tota Europa. La més terrible ironia és que Hollande podria haver estat el precursor d'un nou tipus de majoria progressista a Europa. Ho va fer per guanyar, per poc, enmig d'una recessió econòmica amb una coalició que inclou comunistes, verds, liberals i centristes contra un president que atenia als rics i complaïa a la dreta xenòfoba (...)"

3. Agenda progressista

(espai de seguiment per les properes cites progressistes a nivell europeu)

Març

01.03.15 - Estònia - Eleccions generals

Resultats últimes eleccions al Parlament (Riigikogu, 101 membres):

Partit Reformista (l liberals) – 33 escons

Partit del Centre (centristes) – 26 escons

Unió Pro Pàtria (conservadors) – 23 escons

Partit Social-Demòcrata – 19 escons

Articles recents: [¿Quién quiere ser e-estonio?](#)

A Europa: el comissari europeu estonià és el lliberal **Andrus Ansip** ([web](#)), un dels set vicepresidents de la Comissió Juncker, encarregat de consolidar un dels pilars més importants del mercat interior: la reforma del mercat únic digital (incloent polítiques de privatització de dades, llicència europea harmonitzada per fer comerç electrònic al continent...).

Al Parlament Europeu: Estònia compta una [eurodiputada](#) al grup S&D (total país: 6).

01.03.15 – Lituània – Eleccions municipals

Els electors renovaran els 60 governs municipals. Dels resultats dependrà la nova alcaldia de la capital Vilnius, governada durant l'últim mandat per una coalició lliberal liderada per Artūras Zuokas.

A Europa: el comissari europeu lituà és el social-demòcrata **Vytenis Andriukaitis** ([web](#)), i la seva cartera és una de les que més repercussions té en el dia a dia dels ciutadans europeus: salut i seguretat alimentària.

Al Parlament Europeu: Lituània té dos [eurodiputats](#) al grup S&D (total país: 11).

22 i 29.03.15 – França – Eleccions Departamentals

Les eleccions departamentals que es celebraran a finals de mes tenen diversos al·licients i novetats. Els departaments són la unitat mitjana territorial a França (entre les regions, més grans, i els municipis i cantons, més petits), i juguen un rol important a nivell polític perquè la gestió de les ajudes socials d'assistència (infants, minusvalidesa, i pobresa) s'efectua a nivell departamental. El Partit Socialista té actualment la presidència de 61 dels 100 consells

departamentals. Les eleccions de març seran les primeres on s'aplicaran tres reformes decisives: a) tots els membres dels consells departamentals seran escollits a través dels cantons, on cada partit presentarà sempre un binomi amb un home i una dona. El escrutini és majoritari, a doble volta i surten escollits els dos candidats del binomi; b) el número de cantons s'ha dividit per dos per afavorir un sistema de representació més proporcional i respectuosa del equilibri demogràfic; c) tots els consells departamentals es renovaran al mateix temps, cada sis anys.

A Europa: el comissari europeu francès és el socialista **Pierre Moscovici** ([web](#)), ex ministre de finances francès i encarregat de la cartera d'economia a nivell europeu. Moscovici treballa en coordinació amb els dos vicepresidents econòmics de la Comissió, ambdós de caire conservador.

Al Parlament Europeu: França té 13 [eurodiputats](#) al grup S&D (total país: 74).